

[Gammelgaard]

mark vil kunne blive udsat for vanskeligheder i forbindelse med sin eksport af drikkevarer. Forslaget vil forøge antallet af ledige med flere hundrede inden for vin- og spiritusbranchen. Der bliver således generelt tale om en væsentlig større arbejdsløshed inden for dette arbejdsområde.

Hertil kommer, at forslaget tilskynder til en øget import af billig og kvalitetsmæssigt dårligere spiritus, de såkaldte slavevarer, i stedet for de sædvanlige mærkevarer. Forslaget vil inspirere mange til omgælelser, som er ukontrollable, og det kræver i det hele taget en meget stor administration i virksomheder og hos toldvæsen.

Fra det konservative folkepartis side ønsker vi undersøgt mulighederne for at fastsætte en ensartet literafgift på al spiritus på et niveau, som ikke medfører et samlet statsligt provenutab, eventuelt det niveau, som dansk akvavit ligger på i dag, for naturligvis er der også et hensyn at tage til De Danske Spritfabrikker. Vi må gennemgå hele denne problemstilling meget nøje i skatte- og afgiftsudvalget.

Det er også væsentligt at tage hele spørgsmålet om grænsehandelen op. Afgiftssatserne må ned på et sådant niveau, at denne handel væsentligt begrænses, uden at det samlede afgiftsprovener til staten formindskes.

Glistrup (FP):

Hvis forslaget kommer til afstemning i den foreliggende skikkelse, vil fremskridtspartiet stemme imod. Den afgørende anstødssten for os er, at ministeren i sit forslag knytter en alt, alt for stærk virkning til indkøbsprisen på den pågældende vare. Det er ikke noget egnet afgiftsteknisk kriterium, i hvert fald ikke i det foreliggende tilfælde, hvor situationen jo er den, at det i vidt omfang er de samme sælgere og købere af vin og spiritus og man derfor meget vel kan diskutere, om man nu skal sætte prisen lidt højere på det ene eller på det andet. Man skal så til at lave afgifts- og prisændringer, hver gang et eller andet element i indkøbsprisen forskyder sig, f.eks. fragtomkostninger, hjemtagelsesomkostninger – de forskellige partier kan handles til vidt forskellige prisniveauer – og det vil føre til en enorm administration både på branchesiden og på toldersiden, hvis man skal føre et forslag af denne karakter ud i

livet. Det, vi trænger til her i Danmark, er bestemt ikke noget, der er sværere administrerbart end det, som vi er vant til.

Når hr. Camre til fordel for, at der skal lægges dette værdikriterium til grund, kommer med de sædvanlige sociale betragtninger om, at det må være rimeligt, at den billigere vare har den lavere afgift, tror jeg nu nok, at vi her strammer socialpolitiske betragtninger lidt for kraftigt. Det er langtfra sikkert, at det er rigtigt inden for spiritusområdet, hverken når man tager de pågældende varers kvalitet i betragtning, eller når man kigger på, hvad nøgternhedsbetragtninger vil kunne føre i retning af. Derfor må vi totalt afvise det for svar for et værdikriterium, som hr. Camre anførte.

Så er det sagt til fordel for et forslag som ministerens, at det skulle begunstige nationale danske interesser, fordi vi nu engang selv på Spritfabrikkerne producerer et produkt, som er så relativt billigt sammenlignet med de fremmede produkter. Vi ved jo også, hvordan de øvrige EF-lande på andre områder snyder os, så vandet driver af os, og så kan vi lade spiritussen drive af dem ved nationalt at begunstige vor spiritusproduktion. Men jeg tror nu, at den effekt, der er tale om her, trods alt er så begrænset – Spritfabrikkerne taler om ca. 14 færre beskæftigede – og selv om der selvfølgelig også er tale om andet end Spritfabrikkerne, er det ikke et argument, der er lodigt. Og at ministerens forslag vil føre til mange flere beskæftigede, nemlig i toldetat og i regnskabsafdelinger, eventuelt på revisionskontorer og sagførerkontorer og ved domstole, er i hvert fald ikke et argument, der kan tale for ministerens forslag.

Så har man forsøgt at drage grænsehandelen ind i billedet. Jeg tror såmænd ikke, det gør nogen forskel, om man udformer det på den ene eller den anden måde. Vil vi skaffe 1.425 mill. kr. i statskassen – og det skal vi vel – på spiritusområdet, har vi grænsehandelsproblemet, og da hjælper det såmænd ikke, om man udformer det på den ene eller den anden måde. Man har været lidt betænkelig ved, at ireren fra whiskylandet Irland, Burke, har sagt noget om, at han virkelig vil slås for, at whiskyen skal kunne blive billigere i Danmark, og rejse en EF-Domstolssag. Det skal vi såmænd heller ikke være så enormt benovede over. Jeg tror i og for sig, at